Lietas Nr. A420188316
Lietas arhīva Nr. A42-01883-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016. gada 25. novembrī

Administratīvā rajona tiesa
tiesnese Inga Putra,

piedaloties pieteicējam /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Ievai Lapiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2016. gada 18. marta lēmuma Nr. 22.11-5/2003 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu pārvaldes Liepājas klientu apkalpošanas centra vadītājas 2016. gada 18. janvāra lēmumu Nr. 31.1-8.18.1/9212 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts adresi – /adrese/ – iekļaut riska adrešu sarakstā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja dienesta ģenerāldirektoram.

[2] Ar dienesta 2016. gada 18. marta lēmumu Nr. 22.11-5/2003 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Adrese /adrese/(kadastra Nr. /numurs A/) pamatoti iekļauta rika adrešu sarakstā, jo atbilst likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunktā norādītajiem nosacījumiem.

Dienesta ieskatā korespondences saņemšana nav pietiekams arguments, lai uzskatītu, ka komersants ir sasniedzams savā juridiskajā adresē.

[2.2] Dienesta rīcībā esošā informācija liecina, ka adrese /adrese/ ir reģistrēta kā 263 komercsabiedrību juridiskā adrese. 227 no komercsabiedrībām nav reģistrētas struktūrvienības, no tām 135 komercsabiedrību deklarētais komercdarbības veids (dažādu preču mazumtirdzniecība un vairumtirdzniecība; ražošana, t.sk. mēbeļu, koka taru un konditorejas, dažādi individuālie pakalpojumi, t.sk. frizieru, juridiskie, taksometru, restorānu, būvniecības pakalpojumi) norāda uz speciālu telpu un aprīkojuma nepieciešamību komercdarbības nodrošināšanai. Par dažādiem pārkāpumiem nodokļu ieņēmumu jomā 87 nodokļu maksātāji ir izslēgti no dienesta pievienotās vērtības nodokļu maksātāju reģistra pēc dienesta iniciatīvas, tajā skaitā 37 nodokļu maksātājiem apturēta saimnieciskā darbība.

Strīdus nekustamajā īpašumā nav iespējams veikt saimniecisko darbību, jo nekustamā īpašuma platība nenodrošina uzņēmumu deklarēto saimniecisko darbību veikšanas iespējamību.

[2.3] Nav izšķirošas nozīmes tam, vai komercsabiedrība, kas ir reģistrēta strīdus adresē, tajā ir arī sasniedzama, jo likumdevējs ir noteicis, ka kritērijs adreses iekļaušanai riska adrešu sarakstā, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunktu, ir tas, vai nodokļu maksātāja juridiskajā adresē ir iespējams veikt saimniecisko darbību, nevis nodokļu maksātāja sasniedzamība tajā.

[2.4] Papildus norāda, ka adreses /adrese/ iekļaušana riska adrešu sarakstā pieteicējam nerada tiešas nelabvēlīgas sekas, jo neietekmē viņa tiesības šo īpašumu lietot, atsavināt un apgrūtināt ar lietu tiesībām.

Iekļaujot strīdus adresi riska adrešu sarakstā, tiks ierobežota iespēja šajā adresē reģistrēt tādus nodokļu maksātājus, kuriem nav nodoma veikt komercdarbību. Tāpat uzskata, ka, iekļaujot konkrēto adresi riska adrešu sarakstā, tiks novērsta iespēja šo adresi izmantot pārkāpumu izdarīšanai nodokļu ieņēmumu jomā, un sabiedrības ieguvums no tā ir daudz lielāks, nekā iespējamais pieteicēja tiesību aizskārums.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Uzskata, ka pieteicējam piederošā nekustamā īpašuma adrese riska adrešu sarakstā iekļauta nepamatoti.

Norāda, ka, neskatoties uz to, ka dienesta uzturētais riska adrešu saraksts nav publiski pieejams, iekļaušana šajā sarakstā pieteicējam rada nelabvēlīgas sekas, jo ir ierobežotas viņa tiesības veikt uzņēmējdarbību.

[3.2] Vērš uzmanību uz to, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punktā norādītajā un dienesta mājaslapā pieejamajā skaidrojumā par adreses atrašanos riska adrešu sarakstā (minētās tiesību normas skaidrojums) saskatāmas pretrunas. Norāda, ka nav pieejama informācija par sekām, kādas rada iekļaušana riska adrešu sarakstā.

[3.3] Apšauba, vai grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām", iekļaujot likumā 1. panta 30. punktu, atbilst Latvijas Republikas Satversmei, vai dotajā gadījumā netiek pārkāpts Administratīvā procesa likumā nostiprinātais likuma atrunas princips un vai dotajā lietā nav nepieciešams iegūt Satversmes tiesas interpretāciju par strīdīgajām tiesību normām.

[4] Rakstveida paskaidrojumā dienests pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus norāda, ka no pārsūdzētā lēmuma izriet, ka, izvērtējot samērīgumu starp pieteicēja un sabiedrības interesēm kā arī lēmuma pieņemšanas lietderības apsvērumus, dienests konstatēja, ka adreses iekļaušana riska adrešu sarakstā pieteicējam nerada tiešas nelabvēlīgas sekas. Ar adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā personām netiek ierobežotas tiesības veikt uzņēmējdarbību, bet gan tiek ierobežota iespēja šajā adresē reģistrēt tādus nodokļu maksātājus, kuriem nemaz nav nodoma šajā adresē veikt komercdarbību, līdz ar to tiek novērsta iespēja šo adresi izmantot pārkāpumu izdarīšanai nodokļu ieņēmumu jomā.

Ieviešot riska adrešu sarakstu, likumdevēja mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses no pretlikumīgas rīcības, kā arī lai apkarotu ēnu ekonomiku, un tas ir proporcionāls noteiktajiem šķēršļiem, jo nodokļu maksātāji, kas izvairās no nodokļu nomaksas, ar savu rīcību nodara zaudējumus valsts interesēm, tātad katram valsts iedzīvotājam.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka šobrīd strīdus adresē savu juridisko adresi reģistrējuši 75 uzņēmumi. Pieteicējs ar uzņēmumiem slēdz nomas līgumus uz gadu, līdz ko termiņš pagājis un uzņēmums vairs nevēlas turpināt nomas attiecības, par to informē Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru. Informācija datu bāzē „Lursoft" netiek atjaunota uzreiz, līdz ar to neprecīzi tiek atspoguļota faktiskā situācija. Adresē ir 12 telpas, kopā 142 m^2. Jebkurš uzņēmums, kurš reģistrēts strīdus adresē, tajā var veikt saimniecisko darbību. Apstāklis, ka uzņēmums pats neveic tur saimniecisko darbību, neļauj dienestam adresi iekļaut riska adrešu sarakstā. Norādīja, ka pats strīdus adresē uzturas katru dienu. Pieteicējam var rasties finansiāli zaudējumi, jo, iekļaujot adresi riska adrešu sarakstā, vairs nevar izīrēt nekustamā īpašuma telpas, turklāt par īpašumu tiek maksātas kredītsaistības.

[6] Dienesta pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots.

[8] Lietā ir strīds par to, vai dienests pamatoti ar pārsūdzēto lēmumu adresi /adrese/ iekļāvis riska adrešu sarakstā, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunktu.

[9] Likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10. panta otrās daļas 35. punkts noteic, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram un viņa vietniekiem, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pilnvarotajiem struktūrvienību vadītājiem un viņu vietniekiem nodokļu administrēšanā ir tiesības normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nodokļu maksātāja adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18. panta pirmās daļas 21. punktam nodokļu administrācijai ir pienākums uzturēt riska adrešu sarakstu un riska personu sarakstu atbilstoši šā likuma 1. panta 31. punktā noteiktajiem kritērijiem un regulāri sniegt šo informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunktu riska adrese ir nodokļu maksātāja adrese, ja Valsts ieņēmumu dienests ir konstatējis, ka ne nodokļu maksātāja juridiskajā adresē, ne reģistrētās struktūrvienības, ja tāda ir, adresē saimniecisko darbību nav iespējams veikt.

No minētajām tiesību normām izriet, ka dienestam kā kompetentajai iestādei ir pienākums adresi iekļaut riska adrešu sarakstā, ja juridiskajā adresē saimniecisko darbību nav iespējams veikt.

Ievērojot minēto, tiesai jāpārbauda, vai pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas laikā pastāvēja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunktā minētie priekšnoteikumi pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai.

[10] Dienests secinājumu par to, ka strīdus adresē nav iespējams veikt saimniecisko darbību, izdarījis, novērtējot šādu informāciju.

[10.1] Saskaņā ar pieejamo informāciju zemesgrāmatas datu bāzē nekustamais īpašums /adrese/ (kadastra Nr. /numurs A/) pieder pieteicējam un /pers. F/ kopīpašumā un ir neapdzīvojama telpa Nr. 608 ar platību 142 m^2.

[10.2] Atbilstoši Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra datiem uz 2016. gada 13. janvāri adrese /adrese/ ir reģistrēta kā 263 komercsabiedrību juridiskā adrese (*pārsūdzētā lēmuma 5. lapa*). 227 no komercsabiedrībām nav reģistrētas struktūrvienības, no tām 135 komercsabiedrību deklarētais komercdarbības veids (dažādu preču mazumtirdzniecība un vairumtirdzniecība; ražošana, t.sk. mēbeļu, koka taru un konditorijas, dažādi individuālie pakalpojumi, t.sk. frizieru, juridiskie, taksometru, restorānu, būvniecības pakalpojumi) norāda uz speciālu telpu un aprīkojuma nepieciešamību komercdarbības nodrošināšanai; par dažādiem pārkāpumiem nodokļu ieņēmumu jomā 87 nodokļu maksātāji ir izslēgti no dienesta pievienotās vērtības nodokļu maksātāju reģistra pēc dienesta iniciatīvas, tajā skaitā 37 nodokļu maksātājiem apturēta saimnieciskā darbība.

[10.3] Dienesta amatpersonas 2015. gada 1. decembrī veica apsekošanu strīdus adresē (apsekošanas akts Nr. 23.3.1./422) un konstatēja, ka adresē SIA „GOMAPY" pārstāvji netika sastapti, un norādes par uzņēmumu netika konstatētas. Aktā cita starpā norādīts, ka /adrese/ atrodas piecstāvu ēka ar pagraba un mansarda stāviem, uz ēkas novietots Nr. 20 Lit. 1, ēkas kāpņutelpā no fasādes puses novietota pastkastīte Nr. 12. /adrese/ pagalmā ir koka ēka ar Nr. 20 Lit. 2 un apsarga ēka. Teritorijas apsargs informēja dienesta amatpersonas, ka adrese /adrese/ atrodas ēkas Nr. 20 Lit. 1 pagalma pusē pagrabstāvā zem nojumes. To apsekojot konstatēts, ka pie durvīm novietota pastkastīte, uz kuras bijis uzlīmēts cipars „12", bet cipars „2" ir noplēsts. Kā arī pie durvīm ir norāde par SIA „Agalas Invest" un pielīmēta lapiņa ar informāciju latviešu, angļu un krievu valodās, ka te drīz būs interneta veikals. Uz zvanu pie durvīm neviens neatsaucās *(lietas 52. – 53. lapa)*.

[10.4] 2015. gada 8. decembra pieteicēja paskaidrojumā un 2015. gada 28. decembra precizētajā paskaidrojumā pieteicējs, pamatojoties uz dienesta aicinājumu rakstveidā sniegt viedokli par strīdus adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā, norādīja, ka tabulā norādītajām sabiedrībām ir dota piekrišana, bet daudzas sabiedrības vairs tur neatrodas, jo ir beidzies līgumā norādītais termiņš un tās vairs nav vēlējušās pagarināt līgumu. Ir norādīti 86 uzņēmumi, kuri vairs neatrodas /adrese/ un par kuriem uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru ir nosūtīts iesniegums par neatrašanos minētajā adresē. Papildus ir sniegta informācija par visām sabiedrībām, kam ir dota pielaišana, ir saņemta samaksa 15 *euro* gadā, kas ir minēts arī līgumā. Visām sabiedrībām, kas vēl atrodas strīdus adresē, ir iespēja veikt savu saimniecisko darbību /adrese/. Tas, ka viņi to nedara vai nav vajadzība to darīt, vai dara to citur, nedod tiesības iekļaut adresi riska adrešu sarakstā *(lietas 33. – 39. lapa)*.

[11] Tiesa norāda, ka dienests pareizi novērtējis tā rīcībā esošo informāciju un secinājis, ka strīdus adrese atzīstama par riska adresi, atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunktam.

Saskaņā ar Komerclikuma 139. panta pirmo daļu sabiedrības juridiskā adrese ir adrese, kurā atrodas sabiedrības vadība (sabiedrības sēdeklis). Tas nozīmē, ka komersants izvēlas tādu juridisko adresi, kur tās valdes loceklis būs sastopams.

Komerclikuma 139. pants nosaka kapitālsabiedrības juridiskās adreses kritēriju, piesaistot deklarējamo sabiedrības juridisko adresi pie sabiedrības sēdekļa jeb vietas, no kuras sabiedrība tiek faktiski vadīta. Normas mērķis ir trešo personu aizsardzības interesēs padarīt sabiedrības vadību, respektīvi – valdi sasniedzamu un panākt, lai publiskā reģistrā ierakstītās ziņas atbilstu faktiskajai situācijai. Tādēļ komentējamā normā runa ir par faktisko

sabiedrības vadības atrašanās vietu, nevis par formālu adresi, uz kuru var tikai nosūtīt korespondenci. Sabiedrības sēdeklis nenozīmē vietu, kurā kādam pastāvīgi jāuzturas. Tā ir vieta, kurā *parasti* notiek ar sabiedrības vadīšanu saistītas darbības. Sabiedrības sēdeklis var būt šīs sabiedrības birojs, ja tāds ir iekārtots un ja valdes locekļi tajā reāli arī darbojas (piemēram, notur valdes sēdes vai citādi pieņem lēmumus). Sabiedrības sēdeklis var būt arī šīs sabiedrības valdes locekļa dzīvesvietas adrese, piemēram, ja sabiedrībai nav atsevišķa biroja (*sk. Strupišs A. Komerclikuma komentāri – B daļa „Komersanti". Rīga: A. Strupiša juridiskais birojs, SIA, 2003. 33. lpp.*).

Tātad izšķirošais kritērijs ir, vai adresē parasti notiek ar sabiedrības vadīšanu saistītas darbības vai valdes locekļi reāli adresē darbojas un pieņem lēmumus.

Pieteicējam piederošā nekustamā īpašuma kopējā platība ir 142 m^2, kas liecina par to, ka 263 uzņēmumi, kas reģistrējuši savu juridisko adresi strīdus adresē, tur nevar veikt savu saimniecisko darbību, proti, ne faktiski nodarboties ar savu pamatdarbības veidu, piemēram, tirgot vai ražot preces, sniegt pakalpojumus, ne ierīkot biroju, kurā atrodas valde vai kāds cits darbinieks. Konkrētajā gadījumā nekustamā īpašuma platība nenodrošina uzņēmumu deklarēto saimniecisko darbību veikšanas iespējamību. Tik daudzu komercsabiedrību reģistrēšana vienā adresē noved pie faktiskas nespējas komersantiem veikt parastu sabiedrības vadīšanu šajā adresē vai vismaz lēmumu pieņemšanu šajā adresē. Pie šāda apjoma pieteicējam vairs nav iespēja izkontrolēt un nodrošināt tādu adreses lietošanu, kas atbilstu Komerclikuma 139. pantam. Pieteicējam ir jāapzinās, ka praktiski komercsabiedrības vadīšanu strīdus adresē tik daudz uzņēmumiem nav iespējams veikt, un šāds secinājums noved pie tā, ka adresē saimniecisko darbību nav iespējams veikt. Saimnieciskās darbības jēdziens šeit jāskata ne tikai attiecīgā komercdarbības veida izpratnē, bet arī tādā aspektā, lai tiktu nodrošināti kapitālsabiedrības pastāvēšanas kritēriji, no kuriem viens ir juridiskā adrese.

Fakts, ka 87 komercsabiedrības izslēgtas no dienesta pievienotās vērtības nodokļu maksātāju reģistra pēc dienesta iniciatīvas, tajā skaitā 37 komercsabiedrībām apturēta saimnieciskā darbība, rada pamatotas aizdomas, ka minētie uzņēmumi dibināti fiktīviem mērķiem. Formāla juridiskās adreses reģistrēšana un reālas saimnieciskās darbības vietas neesība (struktūrvienību neesība) ir viena no uzņēmuma fiktivitātes pazīmēm. Nav šaubu, ka dokumentos atainotā informācija acīmredzami neatbilst reālajiem faktiem. Turklāt pieteicējam ir zināms par šo uzņēmumu fiktīvo raksturu, jo to reģistrēšanai viņš ir devis savu piekrišanu. Arī pieteicēja norādītā informācija par saņemto atlīdzību 15 *euro* gadā par piekrišanu reģistrēt strīdus adresē sabiedrību juridisko adresi acīmredzami neliecina par uzņēmumu vēlmi veikt saimniecisko darbību, savukārt, ja pieteicējs tiešām reāli atvēlētu kādai komercsabiedrībai telpu saimnieciskās darbības veikšanai, piemēram, birojam, tad pilnīgi noteikti nomas maksa būtu būtiski lielāka. Turklāt pats pieteicējs neslēpj, ka atļauja viņa īpašumā reģistrēt juridisko adresi ir papildus ienākumu avots. Tiesai nav nekādu šaubu, ka pieteicējs ļoti labi jau sākotnēji, atļaujot reģistrēt juridisko adresi, zināja, ka juridisko adrešu reģistrēšana ir formāla, tādējādi atbalstot fiktīvu uzņēmumu reģistrēšana.

Tam, ka faktiski pieteicēja īpašumā ir telpa, kurā fiziski ir iespējams iekļūt jebkuram no visu reģistrēto komercuzņēmumu valdes locekļiem un tur atrasties, nenozīmē, ka šajā adresē visiem uzņēmumiem ir iespēja veikt saimniecisko darbību likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 30. punkta „a" apakšpunkta izpratnē. Nekādas nozīmes nav arī tam apstāklim, ka reāli strādājošs uzņēmums pieteicēja īpašumā ir reģistrējis struktūrvienību (nevis juridisko adresi) un nodarbojas ar apavu tirdzniecību. Pārējie komercuzņēmumi šajā veikalā savu saimniecisko darbību neveic un nevar veikt.

Strīdus adresē norādes bija izvietotas tikai par vienu no komercsabiedrībām (SIA „Agalas Invest"). Nav informācijas par pārējiem uzņēmumiem – to darba laiku vai citu kontaktinformāciju. Tiesa pievienojas dienesta viedoklim, ka korespondences saņemšana (reģistrēto uzņēmumu sasniedzamība strīdus adresē) nav pietiekams arguments, lai uzskatītu, ka komersants ir sasniedzams tā juridiskajā adresē.

[12] Pieteicēja norādītajam, ka šobrīd adresē faktiski saimniecisko darbību veic tikai 75 uzņēmumi, lietā nav nozīmes, jo tiesa pārbauda to faktisko situāciju, kāda bija sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī. Turklāt tiesai nav šaubu, ka arī 75 uzņēmumi strīdus nekustamā īpašuma platības dēļ nevar tur veikt saimniecisko darbību, ņemot vērā to, ka vairumam no adresē reģistrētajiem uzņēmumiem saimnieciskās darbības veikšanai nepieciešams speciāls tehniskais aprīkojums (resursi), bet struktūrvienību nav.

[13] Balstoties uz iepriekšējā punktā minēto, dienests pareizi norāda uz to, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18. panta pirmās daļas 21. punkts noteic, ka nodokļu administrācijai ir pienākums uzturēt riska adrešu sarakstu un riska personu sarakstu atbilstoši šā likuma 1. panta 31. punktā noteiktajiem kritērijiem un regulāri sniegt šo informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram.

Savukārt atbilstoši likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" $4.^{12}$ panta otrajā daļā noteiktajam un pamatojoties uz dienesta pieņemto lēmumu par nodokļu maksātāja adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs pieņem lēmumu atlikt ieraksta izdarīšanu komercreģistrā, ja iesniegts pieteikums par komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles ierakstīšanu komercreģistrā vai pieteikums par izmaiņām komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles juridiskajā adresē un attiecīgā komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles adrese ir iekļauta riska adrešu sarakstā.

Tādējādi likumdevēja mērķis ar iepriekš minētajām tiesību normām ir bijis ierobežot iespēju reģistrēt komersantu vai ārvalstu filiāli, jo faktiski attiecīgajā adresē saimniecisko darbību un uzņēmuma vadīšanu nevar veikt. Ieviešot riska adrešu sarakstu, likumdevēja mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, proti, apkarot ēnu ekonomiku, nepieļaut fiktīvu uzņēmumu reģistrēšanu, nodokļu nemaksāšanu un noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Komercuzņēmumi, kas izvairās no nodokļu nomaksas vai iesaistās tādos darījumos, kuru mērķis ir krāpšanās ar nodokļiem, ar savu rīcību nodara zaudējumus valsts interesēm, tātad katram valsts iedzīvotājam. Ar adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā pieteicējam netiek ierobežotas tiesības veikt uzņēmējdarbību, bet gan tiek ierobežota iespēja šajā adresē reģistrēt tādus nodokļu maksātājus, kuriem nemaz nav nodoma šajā adresē veikt komercdarbību, līdz ar to tiek novērsta iespēja šo adresi izmantot pārkāpumu izdarīšanai nodokļu ieņēmumu jomā.

[14] Tiesa vērš pieteicēja uzmanību, ka iekļaujot strīdus adresi riska adrešu sarakstā, netiek ietekmētas pieteicēja tiesības lietot īpašumu, to atsavinot vai apgrūtinot, bet tiek ierobežotas iespējas šajā adresē reģistrēt tādus nodokļu maksātājus, kuriem nav nodoma veikt komercdarbību deklarētajā juridiskajā adresē.

Pieteicēja interese atļaut vairākiem simtiem fiktīvu uzņēmumu savā īpašumā reģistrēt juridisko adresi, tādējādi gūstot ienākumus, nav tiesiski aizsargājama. Turklāt pieteicēja īpašuma izslēgšana no riska adrešu saraksta ir atkarīga no pieteicēja gribas un aktīvas rīcības šī jautājuma sakārtošanā.

[15] Attiecībā uz pieteicēja bažām par grozījumiem likumā „Par nodokļiem un nodevām", iekļaujot likumā 1. panta 30. punktu un nepieciešamību iegūt Satversmes tiesas interpretāciju par strīdīgajām tiesību normām, tiesa norāda turpmāk minēto.

Administratīvā procesa likuma 104. panta pirmā daļa noteic, ka, pārbaudot administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu, tiesa šaubu gadījumā pārbauda, vai iestādes piemērotā vai administratīvajā tiesas procesā piemērojamā tiesību norma atbilst augstāka juridiskā spēka tiesību normām. Minētā panta otrā daļa noteic, ja tiesa uzskata, ka tiesību norma neatbilst Satversmei vai starptautisko tiesību normai (aktam), tā tiesvedību lietā aptur un nosūta motivētu pieteikumu Satversmes tiesai.

No minētā secināms, ka pieteikuma nosūtīšana Satversmes tiesai nav tiesas pienākums, bet tiesības, kas tiek izmantotas tikai tādā gadījumā, ja pati

tiesa uzskata, ka tiesību norma neatbilst Latvijas Republikas Satversmei vai starptautisko tiesību normai (aktam). Konkrētajā gadījumā tiesai nav šaubu, ka pieteicēja apstrīdētā norma ir leģitīma un atbilstīga Latvijas Republikas Satversmei.

[16] Ņemot vērā izvērtētos tiesiskos un faktiskos apstākļus un tiesas izdarītos secinājumus, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par tiesisku un pamatotu, bet pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu un 289. – 291. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2016. gada 18. marta lēmuma Nr. 22.11-5/2003 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Putra